

№38/2020

Znanstvena misel journal

The journal is registered and published in Slovenia.

ISSN 3124-1123

VOL.2

The frequency of publication – 12 times per year.

Journal is published in Slovenian, English, Polish, Russian, Ukrainian.

The format of the journal is A4, coated paper, matte laminated cover.

All articles are reviewed

Edition of journal does not carry responsibility for the materials published in a journal.

Sending the article to the editorial the author confirms it's uniqueness and takes full responsibility for possible consequences for breaking copyright laws

Free access to the electronic version of journal

Chief Editor – Christoph Machek

The executive secretary - Damian Gerbec

Dragan Tsallaeve — PhD, senior researcher, professor

Dorothea Sabash — PhD, senior researcher

Vatslav Blažek — candidate of philological sciences

Philip Matoušek — doctor of pedagogical sciences, professor

Alicja Antczak — Doctor of Physical and Mathematical Sciences, Professor

Katarzyna Brzozowski — PhD, associate professor

Roman Guryev — MD, Professor

Stepan Filippov — Doctor of Social Sciences, Associate Professor

Dmytro Teliga — Senior Lecturer, Department of Humanitarian and Economic Sciences

Anastasia Plahitiy — Doctor of Economics, professor

Znanstvena misel journal

Slovenska cesta 8, 1000 Ljubljana, Slovenia

Email: info@znanstvena-journal.com

Website: www.znanstvena-journal.com

CONTENT

ARTS

Prodma T.

TO A PROBLEM OF ETYMOLOGY OF THE TERM

«TOCCATA»4

CULTURAL SCIENCES

Lampeka M.

ARTWORKS KYIV TXPERIMENTAL CERAMIC-ART

PLANT IN PRIVATE COLLECTIONS9

HISTORICAL SCIENCES

Benda V.

THE CONTRIBUTION OF THE POLISH GENTRY
INFANTRY CADET CORPS (SSCC) IN THE STAFFING OF
THE ARTILLERY AND ENGINEERING CORPS DURING
THE SECOND QUARTER OF THE XVIII CENTURY16

Dzhakhieva E.

PAN AMERICAN CONGRESSES AT THE TURN OF THE
19- -20-th CENTURIES - LATIN AMERICAN
OPPOSITION AND USA20

Dyachenko V.

THE INFLUENCE OF THE KHATANGA TRACT ON THE
FORMATION OF THE DOLGANS AS A CULTURALLY
COMPLEX SOCIETY23

Saadulaev Yu.

SOVIET-EGYPTIAN RELATIONS UNDER A. SADAT:
FROM UNION TO CONFRONTATION28

JURISPRUDENCE

Senyk S.

PROBLEMS AND DIRECTIONS OF IMPROVEMENT OF
LEGAL REGULATION OF ACTIVITY OF UNITS OF
NATIONAL POLICE OF UKRAINE IN THE SPHERE OF
INFORMATION CIRCULATION31

Artebiakina N., Goncharova N.

WITNESS IMMUNITY IN THE CIVIL PROCEEDINGS OF
THE RUSSIAN FEDERATION34

Hrytenko O.

ANALYSIS OF SOME ASPECTS OF CRIMINAL
ENFORCEMENT CODE, WHICH DETERMINE THE
ESSENCE OF A PROGRESSIVE SYSTEM OF
IMPLEMENTATION AND THE SENTENCE OF
IMPRISONMENT IN JAIL.....37

PEDAGOGICAL SCIENCES

Baigulina E., Uzakbayeva S., Aleksieva M.

PECULIARITIES OF USING DIALOGUE IN FORMING
FOREIGN LANGUAGE COMMUNICATIVE
COMPETENCE OF STUDENTS - BIOLOGISTS41

Bielikova M.

DESIGNING THE ELECTRONIC TEXTBOOK “ART
PROCESSING OF WOOD” FOR THE HANDICRAFT AND
TECHNOLOGIES TEACHERS’ PROFESSIONAL
TRAINING47

Borisova M.

MODERN ASPECTS OF THE DEVELOPMENT OF
CRITICAL READING IN ENGLISH LESSONS.....50

Borisova M.

TO THE QUESTION OF THE CONCEPT OF “CRITICAL
THINKING” IN THE TEACHING METHOD54

Zhailauova M., Bekmurzaeva R.

ORGANIZATION OF PROJECT ACTIVITIES IN
KINDERGARTEN57

Krysova N., Boyko G.,

Purygina M., Kalenikova N.

PROGRAMMING JOB-EFFECTIVE MEANS IN THE
INDEPENDENT WORK OF STUDENTS.....59

Boyko G., Purygina M., Kalenikova N.

MEDICAL PEDAGOGICAL CONTROL FOR
NORMALIZATION OF PHYSICAL LOAD OF STUDENTS
OF FIRST-YEAR STUDENTS.60

Ryazanova N., Sazhina N.

THEORETICAL APPROACHES TO PEDAGOGICAL
PREVENTION OF TEENAGE EXTREMISM AND
TERRORISM BY MEANS OF ETHNO-EDUCATIONAL
TOURISM61

PSYCHOLOGICAL SCIENCES

*Golikova V., Boyko G.,
Purygina M., Kalenikova N.*

UNIVERSAL INTEGRATED SYSTEM OF TRAINING IN
PHYSICAL EDUCATION OF STUDENTS66

SOCIAL SCIENCES

Skripnikova A.

RESULTS OF THE MONITORING OF AL-FARABI
KAZNU'S ACCOUNTS IN SOCIAL NETWORKS68

АНАЛІЗ ДЕЯКИХ ПОЛОЖЕНЬ КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОГО ЗАКОНОДАВСТВА, ЯКІ ВІДТВОРЮЮТЬ СУТНІСТЬ ПРОГРЕСИВНОЇ СИСТЕМИ ВИКОНАННЯ ТА ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ

Грищенко О.А.

Одеський державний університет внутрішніх справ, завідувач кафедри

ANALYSIS OF SOME ASPECTS OF CRIMINAL ENFORCEMENT CODE, WHICH DETERMINE THE ESSENCE OF A PROGRESSIVE SYSTEM OF IMPLEMENTATION AND THE SENTENCE OF IMPRISONMENT IN JAIL

Hrytenko O.

Odessa State University of Internal Affairs, Head of the Department

Анотація

На основі аналізу деяких положень кримінально-виконавчого законодавства виявлені, ті що відтворюють сутність прогресивної системи виконання та відбування покарання у виді позбавлення волі. Дослідження окремих норм Кримінально-виконавчого кодексу України вказує на те, що кримінально-виконавче законодавство містить елементи прогресивної системи, однак які не мають чіткості та системності. Проведений аналіз дозволяє встановити деякі проблемні питання та сформулювати пропозиції щодо їх усунення.

Abstract

On the basis of the analysis of some provisions of the penal legislation, those that reproduce the essence of a progressive system of imprisonment and serving a sentence of imprisonment have been identified. The study of certain norms of the Criminal Enforcement Code of Ukraine indicates that the penal legislation contains elements of a progressive system, but which lack clarity and consistency. The analysis makes it possible to identify some problematic issues and to formulate suggestions for their elimination.

Ключові слова: зміни умов тримання засуджених, кримінально-виконавче законодавство, переведення засуджених, позбавлення волі, правослухняна поведінка, прогресивна система.

Keywords: replacement of conditions of detention of convicts, criminal enforcement code, transfer of prisoners, imprisonment, rightful conduct, progressive system.

Реформування кримінально-виконавчої системи в межах кримінально-виконавчого законодавства передбачає удосконалення механізму виконання та відбування покарання у виді позбавлення волі. Досягнення вказаної мети передбачає перегляд (аналіз) положень кримінально-виконавчого законодавства з точки зору відтворення основної сутності прогресивної системи виконання та відбування покарання у виді позбавлення волі. Дослідження вказаної мети дозволить сформулювати більш чітко уявлення про заходи виправного впливу на засуджених, диференціювати та індивідуалізувати умови відбування покарання в залежності від тієї чи іншої поведінки засуджених, збільшити роль заходів стимулювання правослухняної поведінки, а отже запропонувати певну правозастосовчу концепцію прогресивної системи.

Слід відзначити, що Кримінально-виконавчий кодекс України (далі - КВК України) містить ряд положень, які покращують правове становище засуджених у виді позбавлення волі, які безпосередньо направлені на досягнення вищевказаної мети.

Отже, найбільш цікавими на наш погляд є такі інститути КВК України як: Глава 2. «Правовий статус засуджених» (ст.7); «Виконання покарання у виді позбавлення волі» (Розділ III) Глава 15. «Загальні положення виконання покарання у виді позбавлення волі» (ст. 92, ст.ст. 94-101); Глава 16. «Режим у колоніях та засоби його забезпечення» (ст. 102)» «Умови відбування покарання в колоніях» (ст. ст. 108, 110, 111); «Права засуджених до позба-

влення волі» (ст. 120); «Виховний вплив на засуджених до позбавлення волі» (ст.ст. 123, 126, 127, 130, 132, 133); «Особливості відбування покарання в колоніях різних видів» (ст.ст. 138-140, 143).

Проведемо загальний аналіз деяких з вищевказаних інститутів КВК України щодо відтворення сутності прогресивної системи виконання та відбування покарання у виді позбавлення волі.

Глава 2 «Правовий статус засуджених», зокрема стаття 7 КВК України під час регламентації загальних положень щодо правового статусу засудженої особи, визначає, що держава поважає та охороняє права, свободи і законні інтереси засуджених, забезпечує необхідні умови для їх виправлення та ресоціалізації, соціальну, правову захищеність та їх особисту безпеку. При цьому вихідним є те, що сутність та зміст правового статусу засудженої особи відтворюється у сутності та змісті порядку та умов виконання та відбування покарання.

Тож проблема чіткості визначення порядку та умов виконання та відбування покарання, їхнього безпосереднього впливу на процес виправлення засудженої особи забезпечення її безпеки – є досить важливою та актуальною. Саме кримінально-виконавче законодавство відіграє в цьому важливу роль, оскільки порядок та умови виконання покарання визначаються у цьому законі, а всі підзаконні акти мають не суперечити КВК України, а уточнювати його певні положення. Тому відкритим є питання щодо реального виконання такої мети, як те що ви-

правлення та ресоціалізація мають визначати основний зміст та сутність діяльності держави у сфері виконання покарання.

Проблема безпеки та ефективності виховного процесу, процесу виправлення є взаємозалежні та обумовлюють один одного, оскільки лише особа, яка почувається захищеною під час відбування покарання спроможна будувати власні плани та бути здатною до відновлення в позитивному розумінні до самоудосконалення.

Розділ III «Виконання покарання у виді позбавлення волі», а саме в главі 15 «Загальні положення виконання покарання у виді позбавлення волі» законодавець визначаючи ст. 92 КВК України категорії засуджених, які мають утримуватися роздільно у виправних і виховних колоніях, в той же час у ч. 6 цієї статті зазначає, що вимоги роздільного тримання не стосуються засуджених до довічного позбавлення волі, які після відбуття двадцяти років покарання у приміщеннях камерного типу переведені до звичайних жилих приміщень колонії максимального рівня безпеки. Отже в даному випадку йдеться про формальні підстави зміни тримання окремої категорії засуджених до довічного позбавлення волі.

Досить часто термін «переведення» використовується у ст. 94 КВК України, яка регламентує порядок створення структурних дільниць у виправних та виховних колоніях. Так у ч. 1 ст. 94 КВК України йдеться про те, що у виправних колоніях мінімального і середнього рівня безпеки утворюються такі дільниці: карантину, діагностики і розподілу; ресоціалізації; посиленого контролю; соціальної реабілітації. У виправних колоніях максимального рівня безпеки – карантину, діагностики і розподілу; ресоціалізації; посиленого контролю. Зокрема, відповідно до чинного законодавства, у дільницях ресоціалізації, посиленого контролю та соціальної реабілітації тримаються як засуджені, які направлені з дільниці карантину, діагностики і розподілу, так і переведені з інших дільниць. В даному випадку законодавець не визначає з яких дільниць здійснюється переведення. Розуміння цієї ситуації є можливим лише на підставі комплексного тлумачення різних законодавчих положень, які містяться в різних розділах, главах та статтях кримінально-виконавчого законодавства.

Окремої ваги привертають положення, які визначають підстави для переведення. Конкретизація підстав переведення стосується лише дільниці посиленого контролю, яка утворюється лише у чоловічих установах мінімального рівня безпеки із загальними умовами тримання, середнього та максимального рівня безпеки. Це певною мірою оцінка поведінки засудженої особи, яка відтворюється у таких словосполученнях: високий ступень соціально-педагогічної занедбаності та потяг до соціально-правомірної поведінки (ч. 4 ст. 94 КВК України). Зазначене свідчить про те, що переведення до цієї дільниці є засобом примусу до дотримання порядку та умов відбування покарання, адже в цій дільниці встановлюється режим виправної колонії максимального рівня безпеки, а засуджені утримуються або в ізольованих жилих приміщеннях, або ж

у приміщеннях камерного типу (в колоніях максимального рівня безпеки) (ст. 97 КВК України).

Оціночний характер такої поведінки, а також відсутність більш чітких критеріїв, вказує на те, що вирішення таких проблем покладається цілком на їх суб'єктивне сприйняття адміністрацією установи. Крім того вказані проблеми породжують питання щодо визначення доцільних заходів примусу стосовно жінок, які не проявили готовність до самокерованої соціально-правомірної поведінки.

Ч. 3, 4 ст. 94 КВК України також встановлюються підстави переведення до дільниці ресоціалізації та соціальної реабілітації, хоча за змістом про це не йдеться. Проте орієнтуючись на зміст статей лише цієї глави ми можемо лише узагальнено та логічно визначитися із тим чи є це переведення заохоченням, чи стягненням (примусовим заходом). Так переведення до дільниці ресоціалізації може відтворювати як факт стимулювання (переведення з дільниці соціальної реабілітації), оскільки в цій дільниці перебуває більшість засуджених, яка розподіляється по відділеннях соціально-психологічної служби. І саме поведінка під час перебування в цій дільниці визначає у подальшому напрями переведення.

Наступною нормою, яка відтворює елементи прогресивної системи ст. 95 КВК України. Важливість цієї статті обумовлюється тим, що це норма, яка орієнтує на необхідність сприймати час перебування засуджених осіб у дільниці карантину, діагностики та розподілу як потенційну можливість з першого дня перебування засуджених в установах спрямовувати їх на досягнення мети виправлення. Отже пом'якшення умов тримання, дострокового звільнення, або ж пом'якшення призначеного судом покарання в більш оптимальні терміни.

Важливе значення має складання індивідуальної програми соціально-виховної роботи за результатами медичного обстеження, первинної психодіагностики і психолого-педагогічного вивчення, на підставі кримінологічної та кримінально-правової характеристики засудженого. Дана робота повинна здійснювати з дотриманням наступних засад: по-перше, вона не повинна бути формальною; по-друге, - має спиратися на чітко визначену у чинному кримінально-виконавчому законодавстві систему дієвих, взаємопов'язаних заходів стимулювання та кримінально-виконавчого примусу, які складатимуть зміст та сутність прогресивної системи виконання та відбування покарання. Ця система має містити, з одного боку, перелік взаємопов'язаних, чітко визначених за матеріальними та формальними підставами застосування, системно послідовними за часом перебування засудженої особи в установі, суттєво відмінних за обсягом правообмежень заходів стимулювання сумлінної поведінки засудженого. З іншого боку, - таку ж чітку систему заходів примусу до правослухняної поведінки, через застосування заходів стягнення, які б відчутно погіршували б правовий статус засудженої особи. До речі, ефективність дії цієї системи має оцінюватися з урахуванням не лише кримінально-

виконавчих, але й кримінально-правових складових, що стосуються в першу чергу, таких інститутів як заміна невідбутої частини покарання більш м'яким (пом'якшення призначеного судом покарання), умовно-дострокове звільнення, звільнення від відбування покарання вагітних жінок і жінок, які мають дітей віком до трьох років (ст. ст. 81, 82, 83 Кримінального кодексу України).

Визначальною в певному цензі є ст. 100 КВК України «Заміна умов тримання до позбавлення волі», в якій наголошується на трьох досить важливих положеннях. По-перше, визначається факт, що на рівні законодавства існують лише дві форми змін умов тримання: в межах однієї колонії; шляхом переведення до колонії іншого виду. По-друге, досить узагальнено наголошується на тому, що зміна умов тримання залежить від поведінки засудженого, ставлення до праці, в разі її наявності, та навчання. По-третє, визначається один із елементів механізму гарантування прийняття законного рішення адміністрацією установи у разі зміни умов на більш суворі (більш суворі умови тримання, збільшення обсягу правообмежень) – погодження постанови начальника колонії (у разі зміни умов в межах установи) та подання адміністрації виправної колонії (у разі переведення до колонії іншого рівня безпеки із спостережною комісією).

Законодавець використовує такі категорії «зміна умов тримання», «зміна умов тримання в межах однієї колонії», «зміна умов тримання шляхом переведення до колонії іншого виду» - термін «переведення» використовує лише другої форми зміни умов тримання. Проте переведення реалізується і в межах однієї установи: переведення із однієї дільниці до іншої, що підтверджується змістом наступної статті (ст. 101 КВК України).

Так ст. 101 КВК України «Переведення засуджених до позбавлення волі» рівень визначення матеріальних підстав для переведення є більш чітким, однак оціночним. Матеріальною підставою для переведення є досягнення певного ступеня виправлення – засуджений має стати на шлях виправлення. Формальною підставою є те, що засуджений повинен відбутися певний строк призначеного судом покарання.

Спробуємо більш детально розглянути деякі положення, які відтворюють елементи чи положення прогресивної системи, а також які потребують уточнення.

Окремої уваги потребують положення, які визначають формальні підстави щодо переведення засуджених, розглянемо окремі з них.

В законі йдеться про те, що «засуджені, які стають на шлях виправлення, переводяться: в колоніях максимального рівня безпеки – після відбуття не менше однієї четвертої – з приміщень камерного типу у звичайні приміщення колонії максимального рівня безпеки або колонії середнього рівня безпеки; після відбуття не менше половини – із звичайних приміщень колонії максимального рівня безпеки в колонію середнього рівня безпеки. Отже не достатньо чітко визначені критерії розмежування засуджених, які переводяться. По-перше, тих, які мають

після відбуття не менше однієї четвертої строку покарання бути переведені з приміщень камерного типу або в звичайні приміщення колонії максимального рівня безпеки або колонію середнього рівня безпеки, правовий статус засуджених в цих випадках є досить різним. По-друге, тих які мають бути переведені в колонію середнього рівня безпеки за досить різних формальних підстав (одна четверта або половина строку покарання).

Крім зазначених формальних підстав законодавчо закріплені й інші. В колоніях мінімального та середнього рівня безпеки засуджені переводяться до дільниці соціальної реабілітації якщо: після відбуття не менше однієї четвертої строку покарання, призначеного судом за злочин середньої тяжкості; після відбуття не менше однієї третини строку покарання, призначеного судом за умисний тяжкий злочин, а також у разі наявності пенітенціарного рецидиву; після відбуття не менше половини строку покарання, призначеного судом за особливо тяжкий злочин, а також покарання, призначеного особі, яка раніше звільнялася умовно-достроково і вчинила умисний злочин протягом невідбутої частини покарання.

Отже термін «переведення» використовується як щодо переведення до іншої установи, так і щодо зміни умов в межах однієї установи шляхом переведення до іншої дільниці. Однак поняття «зміни умов в межах однієї установи» є більш широким і охоплює як переведення до дільниці, так і інші заходи правового стану засудженої особи. А отже відкритим залишається питання, які саме заходи зміни, так як до них можуть бути віднесені як поліпшені умови для особи, так і навпаки, зокрема переведення до приміщення камерного типу. Подібне питання виникає у випадку аналізу умов переведення у колоніях з мінімальним рівнем безпеки з полегшеними умовами тримання, де правовий статус засуджених аналогічний умовам у дільниці соціальної реабілітації. І хоча за ч. 1 ст. 94 КВК України встановлює, що у виправних колоніях мінімального і середнього рівня безпеки створюються такі дільниці: карантину, діагностики і розподілу; ресоціалізації; посиленого контролю; *соціальної реабілітації*, виникає питання, чи справді ці дільниці на цьому рівні безпеки утворюються.

Відносно матеріальних підстав визначених у ч.2. ст. 101 КВК України слід зазначити наступне. Матеріальні підстави для переведення засуджених осіб як в межах установ (з однієї дільниці до іншої), так і шляхом переведення до іншої установи набувають біль менш певної конкретизації щодо двох аспектів: значення факту стягнень для визначення ступеня виправлення (особи, які мають достроково не зняті або не погашені у встановленому законом порядку стягнення у виді суворої догани, дисциплінарного штрафу, скасування поліпшених умов, поміщення у дисциплінарний ізолятор, поміщення в карцер, переведення до приміщення камерного типу не підлягають переведенню до дільниці соціальної реабілітації); достатньою матеріальною підставою для переведення з дільниці соціальної реабі-

літації до іншої дільниці (ресоціалізації чи посиленого контролю), з колонії середнього рівня безпеки чи звичайного жилого приміщення колонії максимального рівня безпеки в приміщення камерного типу колонії максимального рівня безпеки – є встановлення того факту, що засуджений злісно порушує режим відбування покарання.

Отже вищевказані матеріальні підстави, також мають певні неточності, а деякі положення потребують певних роз'яснень. Не зовсім чіткою є редакція положень щодо наявності стягнень. Є підстави вважати, що використання цього поняття у множині скоріше свідчить про те, що це може бути одне із декількох визначених у ст. 132 КВК України стягнень, яке може бути дієвим (не знятим або погашеним) – отже обмеженням для переведення до дільниці соціальної реабілітації може стати лише одне певне стягнення. Деякі матеріальні підстави, зокрема переведення з дільниці соціальної реабілітації до іншої дільниці (ресоціалізації та посиленого контролю) – взагалі не визначають критеріїв їх розмежування, що надає підстав для суб'єктивного розсуду з боку адміністрації.

Аналіз деяких положень чинного кримінально-виконавчого законодавства в частині відтворення сутності прогресивної системи виконання та відбування покарання у виді позбавлення волі надає підстави визначитися із доцільністю подальшого дослідження положень кримінально-виконавчого кодексу України. Не досконалим та не чітким є визначення порядку та умов виконання та відбування покарання, їхнього безпосереднього впливу на процес виправлення засудженої особи забезпечення її безпеки. Саме кримінально-виконавче законодавство відіграє в цьому важливу роль, оскільки порядок та умови виконання покарання визначаються у цьому законі, а всі підзаконні акти мають

не суперечити КВК України, а уточнювати його певні положення. Тому відкритим є питання щодо реального виконання такої мети, як те що виправлення та ресоціалізація мають визначати основний зміст та сутність діяльності держави у сфері виконання покарання.

За змістом та сутністю ст. ст. 94-101 КВК України не мають міститися у главі під назвою «Загальні положення виконання покарання у виді позбавлення волі», оскільки їх головною сутністю є саме визначення прогресивної системи виконання та відбування покарання у виді позбавлення волі. Враховуючи особливе значення та переважне спрямування установ на стимулювання правослухняної поведінки засуджених з перших днів перебування в установі, положення цих норм мають виокремлюватися в особливій главі з відповідною назвою. До того ж посилюватися додатковими положеннями, які розкривають зміст кожного елементу цієї системи. Сьогодні ці положення розкидані по всьому кримінально-виконавчому законодавстві, оскільки на перше місце ставляться дещо інші пріоритети, а не механізм (засоби) досягнення мети виправлення та ресоціалізації засуджених під час відбування покарання. Крім того, доцільно присвятити окремі норми, в яких би визначалися чіткі як матеріальні, так і формальні підстави зміни умов тримання засуджених в межах однієї установи та зміни умов тримання засуджених шляхом переведення до іншої установи.

Список літератури

1. Кримінально-виконавчий кодекс України № 1129-IV: чинне законодавство із змінами та доповн. від 04.11.2018// <https://zakon.rada.gov.ua>
2. Кримінальний кодекс України № 2341-III: чинне законодавство із змінами та доповн. від 01.01.2020// <https://zakon.rada.gov.ua>

VOL.2

№38/2020

Znanstvena misel journal

The journal is registered and published in Slovenia.

ISSN 3124-1123

The frequency of publication – 12 times per year.

Journal is published in Slovenian, English, Polish, Russian, Ukrainian.

The format of the journal is A4, coated paper, matte laminated cover.

All articles are reviewed

Edition of journal does not carry responsibility for the materials published in a journal.

Sending the article to the editorial the author confirms it's uniqueness and takes full responsibility for possible consequences for breaking copyright laws

Free access to the electronic version of journal

Chief Editor – Christoph Machek

The executive secretary - Damian Gerbec

Dragan Tsallae — PhD, senior researcher, professor

Dorothea Sabash — PhD, senior researcher

Vatslav Blažek — candidate of philological sciences

Philip Matoušek — doctor of pedagogical sciences, professor

Alicja Antczak — Doctor of Physical and Mathematical Sciences, Professor

Katarzyna Brzozowski — PhD, associate professor

Roman Guryev — MD, Professor

Stepan Filippov — Doctor of Social Sciences, Associate Professor

Dmytro Teliga — Senior Lecturer, Department of Humanitarian and Economic Sciences

Anastasia Plahtiy — Doctor of Economics, professor

Znanstvena misel journal

Slovenska cesta 8, 1000 Ljubljana, Slovenia

Email: info@znanstvena-journal.com

Website: www.znanstvena-journal.com